

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۱۱/۳۰

عبدالباري جهاني

د علامه اقبال څلوريځي لومړۍ برخه

زموږ دې گل مي وليد چې پر بناخ باندي څرپيري
ويل مور لکه بڅرکي په شېبه مو ژوند تيريري
مور يې څه لره يو کبلي د زمان پر سپينه پاڼه
چي لندي ژوند ته مي گورم پر نقاش مي زړه خوږيري

****

پنې پخپله بندي نه کړي د تقدير په ځنځيرونو
تر دې شنه اسمان را لاندي لوري سته د تدبيرونو
که په مادي باور نسته يو ځل پورته سه بيا گوره
ميدانونه در خالي دي پني کړه خلاصي له بندونو

****

څوک چې نه لري په زړه کي پټ له ځان سره دردونه
نه ژوندي پر دنيا گرځي نه يې روح د تن په خونه
که دي تن ته روح په کار دي څه هغه گرداب پيدا کړه
چي څپي پکيني نڅيري چي ناپايه يې موجوده

****

د حيات اسرار زرگيه په غونچه کي ليدل کيري
حقيقت يې له مجازه بي حجابه معلوميري
سي له تورو خاورو پورته مگر وگوره سور گل ته
مخامخ به لمر ته گوري له شغلو يې نه مريري.

مراروزی گل افسرده ای گفت
نمود ما چو پرواز شرار است
دلم بر محنت نقش آفرین سوخت
که نقش کلک او ناپیدار است

****

به پای خود مزین رنجیر تقدیر
ته این گنبد گردان رهی هست
اگر باور نداری خیز و دریاب
که چون پا و کنی جولان گهی هست

****

کسی کو درد پنهانی ندارد
تنی دارد ولی جانی ندارد
اگر جانی هوس داری طلب کن
تب و تابی که پایانی ندارد

****

دلا رمز حیات از غنچه دریاب
حقیقت در مجازش بی حجاب است
ز خاک تیره می روید ولیکن
نگاهش بر شعاع آفتاب است